

Som oplyst i undervisningsministerens redegørelse af 19. maj 1967 til folketingets udvalg vedrørende undervisning og uddannelse har undervisningsministeriet til yderligere belysning af spørgsmålet indhentet udtalelser fra justitsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder, vejdirektoratet. Såvel justitsministeriet som vejdirektoratet går ind for, at de gældende bestemmelser ændres efter de af skolefærdselsudvalget foreslåede retningslinjer.

Justitsministeriet har indhentet erklæringer fra rigspolitichefen og foreningen af politimestre i Danmark, hvortil ministeriet henholder sig. Rigspolitichefen anfører bl. a., at den foreslåede ændring vil kunne åbne mulighed for på en mere smidig og hensigtsmæssig måde at indpasse spørgsmålet om skolebusser m. v. i problemkredsen færdselssikkerhedsforanstaltninger for skolebørn. Politimesterforeningen tilslutter sig dette og bemærker desuden bl. a., at den går ud fra, at de afgørelser, der træffes i henhold til færdselslovens §§ 57 og 58 (om færdselsregulering og afmærkning), f. eks. afgørelser om nægtelse af hastighedsbegrænsning, akcepteres i den forstand, at etablering af skolebus ikke afvises under henvisning til, at f. eks. hastighedsbegrænsning snarere burde være indført. Både rigspolitichefen og politimesterforeningen mener, at der vil kunne være brug for udvidet adgang til at etablere befordringsordninger efter de angivne retningslinjer også i bymæssige områder.

Nærværende forslag bygger på de af skolefærdselsudvalget fremførte synspunkter, jfr. dog nedenfor for så vidt angår befordring inden for bymæssige områder. Befordring af skolebørn vil således ud fra rent trafikikkerhedsmæssige hensyn kun kunne etableres med delvis refusion af udgifterne fra skolefonden og statskassen, såfremt de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpet gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger, jfr. forslaget stk. 5.

En befordringsordning af den heromhandlede art må som anført af skolefærdselsudvalget og forudsat af politimesterforeningen administreres af de lokale og regionale skolemyndigheder i samarbejde med politi- og vejmyndighederne. Fremgangsmåden må i øvrigt være den, at beslutning om etablering af befordringsordning træffes på grundlag af de afgørelser og skøn om vej-, trafik- og færdselsmæssige forhold, som henholdsvis vejmyndighederne og færdselsmyndighederne (politiet) er ansvarlige for i henhold til vejbestyrelsesloven og færdselsloven. Men selve beslutningen om, hvorvidt befordringsordning skal etableres og i bekræftende fald på hvilken måde, bør som efter

gældende lov træffes af skolemyndighederne, det vil sige af vedkommende kommunalbestyrelse som regel efter indstilling af skolekommissionen og med skoledirektionens godkendelse, eventuelt efter pålæg fra skoledirektionen.

Det må forventes, at den praktiske administration af ordningen vil give anledning til en del forhandlinger mellem de implicerede lokale vejmyndigheder, politimyndigheder og skolemyndigheder og dermed til en forøgelse af disse myndigheders arbejde. Også for skoledirektionerne vil der blive tale om en vis arbejdsforøgelse i forbindelse med behandlingen af forslag fra de stedlige skolemyndigheder om godkendelse af sådanne befordringsordninger. Derimod skulle der ikke blive tale om en forøgelse af undervisningsministeriets administrative arbejde, idet ministeriet under den gældende ordning ikke har ændret skoledirektionernes afgørelser i sager vedrørende etablering af befordringsordninger, og forslaget tilsigter ikke nogen ændring heri. Det bliver således — som efter den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, 1. led — altid skoledirektionens skøn, der er afgørende for, om en af de stedlige skolemyndigheder foreslået ordning kan godkendes, ligesom skoledirektionen kan give de stedlige skolemyndigheder pålæg om at drage omsorg for, at befordring etableres, enten fordi de i loven anførte afstande er overskredet, eller fordi trafikikkerhedsmæssige hensyn gør det særlig påkrævet — i sidstnævnte fald som anført efter forudgående forhandling med vejmyndighederne og politimyndighederne.

De gældende bestemmelser i folkeskolelovens § 50, stk. 2, vedrører kun sognekommunernes forhold. Undervisningsministeriet er imidlertid enigt med skolefærdselsudvalget i, at reglerne om befordringsordninger principielt bør gælde alle kommuner, altså også bymæssige områder, men under hensyn til, at den kommunale struktur vil blive ændret som følge af kommunalreformens gennemførelse, har man ikke ment at burde foreslå ændringer, der på et enkelt område ville foregribe den kommende udvikling. Ifølge lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling § 1, nr. 1, jfr. § 2, stk. 1, skal de nye amtskommuner omfatte vedkommende amtsrådsreds (d. v. s. sognekommunerne) samt de købstadkommuner m. v., der er beliggende i amtet. Som følge heraf vil alle primærkommuner fremtidig blive ligestillet i henseende til reglerne om det kommunale skolevæsen, og den forskel, som efter den nugældende ordning gør sig gældende på det heromhandlede område mellem sognekommuner på den ene side og købstadkommuner og hermed ligestillede kommuner på den anden